

ΣΚΟΤΩΝΩ

σκοτώνω, ρ. [<μσν. σκοτώνω <αρχ. σκοτώ (σκοτιζω)], σκοτώνω. **1.** ταλαιπωρώ κάποιον σωματικά ή ψυχικά, καταβασανίζω κάποιον: «με σκότωσε στο πάνε έλα, μέχρι να μου δώσει πίσω τα λεφτά που του 'χα δανείσει». **2.** στενοχωρώ έντονα κάποιον: «τον σκότωσες μ' αυτά που του 'πες για το γιο του». **3.** εκποιώ εμπόρευμα, ξεπουλάω σε πολύ συμφέρουσα τιμή για τον αγοραστή, ιδίως γιατί βρίσκομαι σε δεινή οικονομική κατάσταση: «όλα αυτά που βλέπεις, τα σκοτώνω όσο όσο, γιατί έχω μεγάλη ανάγκη από μετρητά». **4.** ξεδεύω χωρίς σκέψη, χωρίς πρόγραμμα: «μόλις πάρει το μισθό του, πάει και τον σκοτώνει σε διάφορες μπουτίκ». (Ακολουθούν 16 φρ.)

- *θα με σκοτώσεις!* θα με στενοχωρήσεις βαθύτατα: «να 'σαι σίγουρος, πως θα με σκοτώσεις αν μάθω πως δε με υποστήριξες!». Συνών. *θα με σφάζεις(!)*. βλ. και φρ. *θα σε σκοτώσω(!)*.

- *θα σε σκοτώσω!* (απειλητικά) θα σε τιμωρήσω σκληρά, παραδειγματικά: «θα σε σκοτώσω, αν ξαναενοχλήσεις την κόρη μου!». Συνών. *θα σε γδάρω!* / *θα σε πνίξω!* / *θα σκίσω!* / *θα σε σφάξω(!)*. βλ. και φρ. *θα με σκοτώσεις(!)*.

- *κάνει σάμπως και του σκότωσαν τον πατέρα του (τη μάνα του)*, βλ. αντίστοιχα λήμματα.

- *με σκοτώνει!* λέγεται για οτιδήποτε μας ενοχλεί υπερβολικά ή μας υποβάλλει σε μεγάλη ταλαιπωρία: «αυτός ο θόρυβος με σκοτώνει! || με σκοτώνει κάθε πρωί η διαδρομή, μέχρι να φτάσω στη δουλειά μου!». (Λαϊκό τραγούδι: *έχω ψυχή, δεν έχω βράχο πάλι με άφησες μονάχο και μια σημαία σ' ένα μπαλκόνι αλλάζει χρώματα και με σκοτώνει*).

- *με σκοτώνεις!* **α.** με κάνεις και νιώθω, με κάνεις και αισθάνομαι πολύ άσχημα, με κουράζεις ψυχικά: «με σκοτώνεις μ' αυτά που μου λες!». **β.** πολλές φορές, δηλώνει δυσαρέσκεια ή και άρνηση στην πρόταση κάποιου: «πετάξου μέχρι το σπίτι μου να μου φέρεις το πορτοφόλι. -Με σκοτώνεις!». Συνήθως της φρ. προτάσσεται το *αχ* ή το *μη γιατί* ή το *αχ, μη γιατί*.

- *σκότωνε τρελούς, πλήρωνε τζερεμέδες*, βλ. λ. [τζερεμές](#).

- *σκοτώνει την μπάλα*, (για μπιτς βόλεϊ) βλ. λ. *μπάλα*.

- *σκοτώνω μύγες*, βλ. λ. *μύγα*.

- *σκοτώνω την ώρα μου*, βλ. λ. *ώρα*.

- *σκοτώνω τον καιρό μου*, βλ. λ. [καιρός](#).

- *τα σκοτώνω*, κακοποιώ μια ξένη γλώσσα καθώς τη μιλώ: «μίλησε εσύ με τον κύριο αγγλικά, γιατί εγώ τα σκοτώνω και δε θα καταλάβει τίποτα ο άνθρωπος».

- *το βλέμμα που σκοτώνει*, βλ. λ. [βλέμμα](#).

- *το σκότωσες!* (για τραγούδια) το τραγούδησες πολύ άσχημα, πολύ φάλτσα: «το 'πιασες κάπως ψηλά το τραγούδι και το σκότωσες!».

- *τον σκοτώνεις ή δεν τον σκοτώνεις!* έκφραση με την οποία θέλουμε να δικαιολογήσουμε τη δυναμική αντίδρασή μας εναντίον κάποιου ή να υπογραμμίσουμε την ορθότητα της δυναμικής μας αντίδρασης εναντίον κάποιου: «απ' τη στιγμή που του 'πα χίλιες φορές να μην ξαναπειράξει την κόρη μου κι αυτός εξακολουθούσε να την ενοχλεί συνεχώς, τον σκοτώνεις ή δεν τον σκοτώνεις!». Πολλές φορές, της φρ. προτάσσεται το *ε* και κλείνει με το *κύριε πρόεδρε*, δημιουργώντας μιαν υποθετική σκηνή δικαστηρίου, όπου κατέληξε ο ομιλών μετά τη δυναμική του αντίδραση.

- *τον σκοτώνω στη δουλειά*, βλ. λ. [δουλειά](#).

- τον σκότωσε στο ξύλο, βλ. λ. [ξύλο](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας